[143] مولايم ! آيا برای دوستانت نزد دشمنانت راههای خطر را گشوده، و برای نيرنگهايشان آنانرا كمينگاه قرارداده، وايشان را در اختيار آنان قرار می دهی، در حاليكه تو مالك جانهايشان می باشی، كه اگر آنرا قبض كنی نابود می شوند، وتمامي اعضاء وجودشان در قدرت توست، كه اگر رهايشان سازی خاموش می گردند. پروردگارا ! چه چيز تو را مانع می شود كه از ظلمشان جلوگيری و نگاهبانيت را از آنان بازداری، وسلامتي كه با آن در زمين تو می گردند و در ميدان تجاوز بربندگانت جولان می دهند را از آنان زائل سازی. پروردگارا ! مرا در ياب تازمانيكه غرق نشده ام، مرا درياب تا آنگاه كه شمس وجودم افول ننموده است. خداوندا ! چه بسيار كسانی كه از ترس به سلطاني پناه برده وبا امنيت و آرامش مراجعت نموده اند، آيا به كسی برتر از تو در فرمانروايی، يا برتر از تو در فضل واحسان، يا افزونتر از تو در قدرت واقتدار، يا گراميتر از تو درياری وكمك رجوع كنم. خدايا ! اگر خواهنده ات را ازياريت منع كنی عذرم چيست، در حاليكه تو آرزومندت را نا اميد نكرده وخواهنده ات را رد نمی كنی. پروردگارا ! پروردگارا ! كجاست رحمت تو كه ياريگر بندگان مستضعف توست ؟ وكجاست نگاهبانيت كه پناه ستمكشان از جباران زمان است ؟
